

रोमले दर्शनलाई स्थापित गर्दछ - संख्या पाँच

एड्भेन्टवादमा दोहोरिरहने भविष्यवाणीसम्बन्धी विवादहरूको उद्घाटन: तिम्रा जातिका डाकूहरूलाई बुझ्दै

Jeff Pippenger
2024-08-09

अन्तिम लेखमा हामीले मिलेराइट कालखण्डदेखि आजको दिनसम्म एड्भेन्टवादको इतिहासमा उत्पन्न भएका विवादका छवटा भविष्यसूचक रेखाहरू पहिचान गरेका थियौं। मेरो दाबी छ कि दानियेल अध्याय एघारको चौधौं पदमा उल्लिखित “तिम्रा मानिसहरूका डाँकूहरू” सम्बन्धी पहिलो र अन्तिम विवाद भविष्यसूचक रूपमा एकै किसिमका छन्। मिलेराइटहरूले “डाँकूहरू” लाई रोम ठानेका थिए, र प्रोटेस्टेन्टहरूले “डाँकूहरू” सिरियाली राजा एन्टिओकस एपिफानेस हुन् भनी सिकाएका थिए।

ती दिनहरूमा दक्षिणका राजाको विरुद्धमा धेरै जना उठेछन्; तिम्रो प्रजाका लुटाहाहरू पनि दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उचालेछन्; तर तिनीहरू पतन हुनेछन्। दानियेल ११:१४।

दशौं पददेखि सुरु भएर पन्ध्रौं पदसम्म मिस्र र सिरियाका राज्यहरूबीचको एउटा युद्ध चित्रित गरिएको छ। यस खण्डमा मिस्रलाई दक्षिणको राजा भनिएको छ, र सिरियाका राजालाई उत्तरको राजा भनेर प्रस्तुत गरिएको छ। दशौं पदले इतिहासकारहरूले ईसा पूर्व २१९ मा भएको चौथो सिरियाली युद्धको आरम्भ भनी चिनाएको घटनालाई संकेत गर्दछ; एघारौं र बाह्रौं पदले ईसा पूर्व २१७ मा भएको राफियाको युद्ध र त्यसपछिको अवस्थालाई चित्रित गर्छन्। त्यसपछि तेह्रौंदेखि पन्ध्रौं पदले ईसा पूर्व २०० मा भएको पानियमको युद्धलाई संकेत गर्छन्। दशौंदेखि पन्ध्रौं पदसम्म सिरियाको राजा सेल्यूकिस साम्राज्यका शासक एन्टिओकस म्याग्नस हो।

दशौं पदले त्यो इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जब एन्टिओकस म्याग्नसले धेरै वर्षअघि सेल्युसिड राज्यबाट खोसिएको भूभाग पुनः प्राप्त गर्न युद्ध आरम्भ गर्छ। यस पदमा उसले ईसा पूर्व २१९ मा हराएको भूभाग पुनः प्राप्त गर्दछ, तर उसले आफ्ना आक्रमणहरू अस्थायी रूपमा रोक्छ र आफ्नो सैनिक शक्ति पुनः संगठित गर्न खोज्छ। उसले हराएको भूभागमाथि पुनः नियन्त्रण स्थापित गरिसकेको थियो, र टोल्मी वंशद्वारा शासित दक्षिणी राज्य मिश्रको सिमानासम्म पुगिसकेको थियो। ईसा पूर्व २१९ र ईसा पूर्व २१७ को बीचमा, दक्षिणका राजा र उत्तरका राजा दुवैले निकटवर्ती राफियाको युद्धका लागि योजना बनाए।

राफियाको युद्ध ईसा पूर्व २१७ मा भयो, र दक्षिणी राज्य मिश्र, जसमा टॉलेमीले शासन गर्थे, भविष्यवाणीको खण्डमा उत्तरका राजा सिरियाली राजा एन्टिओकस म्याग्नसमाथि विजयी भयो। त्यसपछि, पद तेह्रदेखि पन्ध्रसम्म, सत्र वर्षपछि ईसा पूर्व २०० मा, एन्टिओकस म्याग्नस, जसले त्यसबेलासम्म म्यासिडोनका फिलिपसँग गठबन्धन गरिसकेका थिए, पानियमको युद्धमा मिश्रसँग भिडे। त्यसबेला दक्षिणी राज्य मिश्रमा पाँच वा छ वर्षको बालक राजा थियो, र एन्टिओकस म्याग्नस तथा फिलिपले मिश्रका त्यस बालक राजाको अवस्थाको लाभ उठाउनबाट आफूलाई रोक्न सकेनन्, र एन्टिओकस म्याग्नस पानियमको युद्धमा विजयी भए। पानियमको युद्धलाई प्रतिनिधित्व गर्ने ती तीन पदहरूमा पद चौध समावेश छ, जहाँ भविष्यवाणीको वृत्तान्तमा एउटा नयाँ शक्ति परिचित गराइन्छ।

तिम्रा जनताका डाकूहरू मिश्रको दक्षिणी राजा, वा सेल्युसिडहरूको उत्तरी राजा, वा म्यासिडोनियाली शासक फिलिपभन्दा भिन्न शक्ति हुन्। मिलेराइटहरूले रोम नै तिम्रा जनताका डाकूहरू हुन् भनी चिने। “डाकूहरू” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू मूल शब्दहरूमध्ये एकको अर्थ भञ्जक हुन्छ। मूर्तिपूजक रोमलाई भविष्यवाणीमा टुक्रा-टुक्रा पार्ने शक्तिको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

यसपछि मैले रातका दर्शनहरूमा देखें, र हेर, एउटा चौथो पशु, भयङ्कर र अत्यन्त डरलाग्दो, र असाध्यै शक्तिशाली; त्यसका ठूला फलामका दाँत थिए: त्यसले निल्यो, टुक्रा-टुक्रा पान्यो, र बाँकी रहेकालाई आफ्ना खुट्टाले कुल्च्यो: र त्यो आफूभन्दा अधिका सबै पशुहरूभन्दा भिन्न थियो; अनि त्यसका दस सिङहरू थिए।
दानियल 7:7।

जब उरियाह स्मिथले डाँकाहरूको विषयमा टिप्पणी गर्छन्, तब उनले एक इतिहासकारलाई उद्धृत गर्छन्, जसले डाँकाहरूले भञ्जकहरूलाई जनाउँछन् भनी आँल्याउँछन्।

“अब एक नयाँ शक्तिको परिचय गराइन्छ,—‘तिम्रा जातिका लुटाराहरू;’ शब्दशः, बिशप न्यूटन भन्छन्, ‘तिम्रा जातिका तोड्नेहरू।’ टाइबरका किनारहरूमा टाढा, एउटा राज्य महत्वाकांक्षी योजनाहरू र अन्धकारपूर्ण अभिप्रायहरूले आफूलाई पोषित गर्दै आएको थियो। प्रारम्भमा सानो र दुर्बल भए तापनि, त्यो शक्ति र सामर्थ्यमा आश्चर्यजनक तीव्रतासाथ बढ्यो, आफ्नो पराक्रम देख्न र आफ्नो युद्धप्रिय बाहुको बल परीक्षण गर्न सावधानीपूर्वक यता-उता हात फैलाउँदै गयो, यहाँसम्म कि, आफ्नो शक्तिप्रति सचेत भएपछि, त्यसले पृथ्वीका जातिहरूमाझ निर्भीकतापूर्वक आफ्नो शिर उठायो, र अजेय हातले तिनीहरूका कार्यकलापको पतवार आफ्नो अधीनमा लियो। त्यसपछि इतिहासका पानामा रोमको नाम देखा पर्छ, जो दीर्घ युगहरूसम्म संसारका कार्यहरू नियन्त्रण गर्न, र समयको अन्त्यसम्म पनि जातिहरूमाझ प्रबल प्रभाव चलाउन नियत गरिएको थियो।”

“रोमले बोल्थ्यो; र सिरिया र म्यासेडोनियाले चाँडै नै आफ्नो स्वप्नको स्वरूपमाथि परिवर्तन आउँदै गरेको पाए। रोमीहरूले मिश्रका युवा राजाको पक्षमा हस्तक्षेप गरे, यस दृढ निश्चयका साथ कि एन्टिओकस र फिलिपले रचेको विनाशबाट उसको रक्षा गरिनुपर्छ। यो ईसापूर्व २०० सालको कुरा थियो, र सिरिया तथा मिश्रका मामिलाहरूमा रोमीहरूको आरम्भिक महत्त्वपूर्ण हस्तक्षेपहरूमध्ये यो एक थियो।” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 257.

यी पदहरूमा प्रस्तुत गरिएको भविष्यवाणी ई.पू. २१९ देखि ई.पू. २०० सम्मका करिब बीस वर्षभित्र पूरा भयो, तर अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचेका दिनहरूको भन्दा अन्त्यकालका दिनहरूको विषयमा अझ बढी बोलेका छन्।

“प्राचीन अगमवक्ताहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नै समयको भन्दा हाम्रो समयको निम्ति बढी बोले; यसकारण तिनीहरूको अगमवाणी हाम्रो लागि प्रभावकारी छ। ‘अब यी सबै कुराहरू तिनीहरूलाई दृष्टान्तका लागि भए; र युगहरूको अन्त आइलागेका हामीलाई चेतावनी दिन तिनीहरू लेखिएका हुन्।’ १ कोरिन्थी १०:११। ‘तिनीहरूले यी कुराहरू आफ्नै निम्ति होइन, तर हाम्रो निम्ति सेवा गरिरहेका थिए भन्ने तिनीहरूलाई प्रकट गरियो; ती कुराहरू अब स्वर्गबाट पठाइनुभएको पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गर्नेहरूका माध्यमबाट तिमीहरूलाई सुनाइएका छन्; ती कुराहरूमा स्वर्गदूतहरू पनि झुकिएर हेर्न चाहन्छन्।’ १ पत्रुस १:१२....”

“बाइबलले आफ्ना खजानाहरू यस अन्तिम पुस्ताका निम्ति संचित गरेको छ र तिनीहरूलाई एकसाथ बाँधेर राखेको छ। पुरानो करारको इतिहासका सबै महान् घटनाहरू र गम्भीर कार्यहरू यी अन्तिम दिनहरूमा मण्डलीभित्र दोहोरिएका छन्, र दोहोरिँदै पनि छन्।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

यद्यपि हामीले विचार गरिरहेको बीस-वर्षीय अवधिमा दानियेल जीवित थिएनन्, तथापि सिस्टर ह्वाइटका लेखनहरूद्वारा प्राप्त प्रेरणाले हामीलाई यो जानकारी दिन्छ कि दानियेल एघारमा अभिलेखित इतिहासको धेरै भाग दानियेल एघारको अन्तिम परिपूर्तिमा पुनः दोहोरिनु छ।

“हामीसँग गुमाउनका निम्ति समय छैन। संकटपूर्ण समयहरू हाम्रो सामु छन्। संसार युद्धको आत्माद्वारा उद्देलित भएको छ। चाँडै भविष्यवाणीहरूमा भनिएका सङ्कटका दृश्यहरू घटित हुनेछन्। दानिएलको एघारौँ अध्यायमा रहेको भविष्यवाणी आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिको लगभग सीमासम्म आइपुगेको छ। यस भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा घटित भइसकेको इतिहासको धेरै अंश पुनः दोहोरिनेछ।” Manuscript Releases, number 13, 394.

दानियेल ११ का पद १० से १५ अन्तिम दिनों के उस इतिहास का प्रतिनिधित्व करते हैं जो शीघ्र आने वाले रविवार व्यवस्था तक पहुँचाता है, क्योंकि पद १६ उस समय की पहचान करता है जब रोम ने पहली बार “महिमामय देश” पर विजय प्राप्त की।

तर उसको विरुद्धमा आउनेले आफ्नै इच्छाअनुसार कार्य गर्नेछ, र उसको सामु कोही पनि ठहरिन सक्नेछैन; अनि त्यो महिमामय देशमा उभिनेछ, जो उसको हातद्वारा नष्ट हुनेछ। दानियल ११:१६।

दानिएलले आफ्ना लेखनहरूमा “महिमामय देश” भन्ने अभिव्यक्ति दुई पटक प्रयोग गरेका छन्। पहिलोचोटि पद सोह्रमा, जब वास्तविक मूर्तिपूजक रोमले यहूदाको वास्तविक महिमामय देशलाई विजय गर्‍यो।

“यद्यपि मिश्र उत्तरका राजा एन्टिओकसको सामु खडा रहन सकेन, तथापि एन्टिओकस पनि अब उसको विरुद्ध आएका रोमीहरूको सामु खडा रहन सकेन। यस उदयमान शक्तिको प्रतिरोध गर्न अब कुनै पनि राज्यहरू सक्षम रहेनन्। ई.पू. ६५ मा पोम्पेयले एन्टिओकस एसियाटिकसलाई उसका सम्पत्तिहरूबाट वञ्चित गरी सिरियालाई रोमी प्रान्तमा परिणत गर्दा, सिरिया विजित भयो र रोमी साम्राज्यमा थपियो।”

“त्यही शक्ति पवित्र भूमिमा पनि उभिनु, र त्यसलाई नष्ट गर्नु थियो। रोम ई.पू. १६२ मा परमेश्वरका जन, यहूदीहरूसँग सन्धिद्वारा सम्बन्धित भयो, जुन मितिदेखि यसले भविष्यसूचक पात्रोमा एक प्रमुख स्थान धारण गर्दछ। तथापि, यसले यहूदियामाथि वास्तविक विजयद्वारा अधिकारक्षेत्र ई.पू. ६३ सम्म प्राप्त गरेन; र त्यसपछि निम्न प्रकारले।” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 259.

दानियेलले “महिमामय देश” प्रयोग गरेको अर्को पद एकचालीसौँ पदमा छ।

उनी शोभायुक्त देशमा पनि प्रवेश गर्नेछन्, र धेरै देशहरू पराजित हुनेछन्; तर एदोम, मोआब, र अम्मोनी सन्तानहरूका प्रमुखहरूचाहिँ तिनको हातबाट उम्कनेछन्। दानियेल ११:४१।

निस्सन्देह, पद ४१ पद ४० पछि आउँछ, र पद ४० “अन्तको समयमा” भन्ने शब्दहरूबाट आरम्भ हुन्छ। The Great Controversy मा, सिस्टर ह्वाइटले १७९८ लाई “अन्तको समय” भनी पहिचान गर्नुहुन्छ, त्यसैले पद ४१ ले १७९८ को अन्तको समयपछि आउने इतिहासलाई पहिचान गरिरहेको छ।

“तर अन्तको समयमा, अगमवक्ताले भन्छन्, ‘धेरै जना यताउता दौडिनेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ।’ दानियल १२:४.... सन् १७९८ देखि दानियलको पुस्तकको मोहोर खोलिएको छ, अगमवाणीहरूको ज्ञान वृद्धि भएको छ, र धेरै जनाले निकटको न्यायको गम्भीर सन्देश घोषणा गरेका छन्।” The Great Controversy, 356.

एकचालीस पदको “महिमामय देश” भनेको प्राचीन पुरानो यहूदा अक्षरशः होइन, तर आत्मिक आधुनिक यहूदा हो। संयुक्त राज्य अमेरिका आत्मिक आधुनिक यहूदा हो, र एकचालीस पदले संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थालाई संकेत गर्दछ।

तथापि पहिला आत्मिक तो नक्छ, तर नैसर्गिक तो होता; आणि त्यानंतर आत्मिक तो आहे. १ करिंथकर १५:४६.

त्यो आइतबारको व्यवस्था पद सोह्रद्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ, किनकि दानियल एघारको पूर्तिमा “घटित भएको इतिहासको धेरै अंश” पुनः दोहोरिनु पर्नेछ। अन्तिम दिनहरूमा पद दसदेखि पन्ध्रसम्मले आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अधिको तथा त्यसतर्फ डोच्याउने इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

ती पाँच पदहरूमा उल्लिखित उत्तरतर्फका राजा, साथै दक्षिणतर्फका राजा, जो सेल्युसिड राजा एन्टिओकस म्याग्नस र टोलेमाइक राज्यका मिश्रका राजाहरूद्वारा पूरा गरिएका थिए, त्यस्ता शक्तिहरूका प्रतिरूप हुन् जो चाँडै आउन लागेको आइतवार व्यवस्थासम्म पुग्ने इतिहासका केन्द्रबिन्दु हुन्। यी पदहरूले एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनको इतिहासलाई चिन्हित गर्दछन्, किनकि पद १० ले सन् १९८९ मा सोभियत संघको पतनलाई चिन्हित गर्दछ, र पद १६ ले चाँडै आउन लागेको आइतवार व्यवस्थालाई।

ख्रीष्टले पद १० लाई पद ४० सँग र पद १६ लाई पद ४१ सँग मिलाएर यी पदहरूलाई विशेष जोड दिनुहुन्छ। पद ४१ को आत्मिक महिमामय देशको प्रतिरूप हुने वास्तविक महिमामय देशप्रतिको प्रत्यक्ष सन्दर्भ यी छ पदहरूको अन्त्य हो, र पद १० तिनको आरम्भ हो।

जसरी ख्रीष्टले सोह्रौँ पदको एकचालीसौँ पदसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध रहेको सुनिश्चित गर्नुभयो, त्यसरी नै दशौँ पदको पनि चालीसौँ पदसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध छ। दशौँ पदमा रहेको “उर्लेर बग्ने, र पार जाने” भन्ने अभिव्यक्ति चालीसौँ पदमा “उर्लेर बग्ने र पारि जाने” भनी अनुवाद गरिएको अभिव्यक्तिसँग उही हिब्रू वाक्यांश हो। यो वाक्यांश धर्मशास्त्रमा केवल अर्को एक स्थानमा मात्र पाइन्छ, तर त्यहाँ यसलाई दशौँ पद र चालीसौँ पदभन्दा केही फरक रूपमा अनुवाद गरिएको छ। तैपनि, यो उही हिब्रू वाक्यांश नै हो।

र तिनले यहूदाभित्र हुँदै जानेछ; ऊ उर्लेर आउनेछ र माथि-माथि बग्नेछ; ऊ घाँटीसम्मै पुग्नेछ; अनि उसका पखेटाहरूको फैलावटले, हे इममानुएल, तिम्रो देशको चौडाइ भरिदिनेछ। यशैया ४८:८.

यशैयाको “उर्लेर बग्नु र माथिबाट नाघ्नु” पद १० को “उर्लेर बग्नु र पार हुनु” तथा पद ४० को “उर्लेर बग्नु र माथिबाट नाघ्नु” सँग एउटै हो। यसभन्दा बढ्ता, यी तीनै पदहरूले उत्तरका राजाद्वारा दक्षिणका राजामाथि गरिएका आक्रमणको वर्णन गरिरहेका छन्। यशियामा, उत्तरका अशशूरका राजा सनहेरीबले इस्राएलको दक्षिणी राज्य यहूदामाथि आक्रमण गरिरहेको थियो। पद १० मा, सेल्युसिड साम्राज्यका उत्तरका राजा एन्टिओकस म्याग्नसले मिश्रको दक्षिणी राज्यमाथि आक्रमण गरिरहेको थियो। पद ४० मा, उत्तरका राजा, अर्थात् पोपीय शक्ति, जसले पद ४० को आरम्भमा प्राणघातक घाउ पाएको थियो, सोभियत संघको दक्षिणी नास्तिक शक्तिमाथि आक्रमण गरिरहेको थियो। प्रत्येक पदले उत्तर र दक्षिणका राजाहरूबीचको द्वन्द्वको एउटै भविष्यवाणीमूलक संरचनालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र प्रत्येक पदमा उत्तरका राजा “उर्लेर बग्छन् र माथिबाट नाघ्छन्।”

यशैयाको साक्ष्य र पद दश दुवैले यो पहिचान गराउँछन् कि जब उत्तरी राजा आक्रमण गर्दछ, तब ऊ दक्षिणी राज्यको राजधानीभित्र प्रवेश गर्नु अघि नै रोकिन्छ। सेनाखेरिबले आफ्नो युद्ध यरूशलेमका पर्खालहरूसम्म ल्यायो, र त्यसभन्दा अगाडि बढेन। ईसा पूर्व २१९ मा, एन्टिओकस म्याग्नस मिश्रको सीमासम्म आयो र त्यहीं रोकियो। त्यसपछि उसले दुई वर्षपछि, ईसा पूर्व २१७ मा भएको राफियाको युद्ध हाँच्यो। सेनाखेरिब यरूशलेमका पर्खालहरूसम्म आयो र परमेश्वरले हस्तक्षेप गर्नुभएपछि उसले युद्ध हाँच्यो।

यसकारण अशशूरका राजाको विषयमा परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: ऊ यस सहरमा प्रवेश गर्नेछैन, न त त्यहाँ एउटै बाण पनि हान्नेछ; न त ढाल लिएर यसको सामु आउनेछ, न त यसको विरुद्धमा माटोको बाँध उठाउनेछ। जुन बाटो भएर ऊ आएको हो, त्यही बाटो भएर ऊ फर्केर जानेछ, र यस सहरमा प्रवेश गर्नेछैन, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। किनकि म यस सहरलाई बचाउनको निम्ति यसको रक्षा गर्नेछु—मेरो आफ्नै खातिर, र मेरा दास दाउदको खातिर। अनि त्यसै रात यस्तो भयो कि परमप्रभुका दूत बाहिर निस्के, र अशशूरीहरूको छाउनीमा एक लाख पचासी हजारलाई प्रहार गरे; र जब मानिसहरू बिहान सबै उठे, हेर, तिनीहरू सबै मृत शव थिए। तब अशशूरका राजा सन्हेरीब प्रस्थान गरे, र गएर फर्के, अनि नीनवेमा बसोबास गरे। अनि यस्तो भयो, जब ऊ आफ्ना देवता निस्लोखको मन्दिरमा पूजा गर्दैथियो, तब उसका छोरा अद्रम्मेलक र शरेसेरले उसलाई तरबारले प्रहार गरे; र तिनीहरू आर्मेनियाको देशतिर भागे। अनि उसका छोरा एसर्हद्दोन उसको सट्टा राजा भए। २ राजा १९:३२-३७।

१९८९ मा उत्तरका राजाले सोभियत सङ्घलाई बगाएर लग्यो, तर उसले सोभियत सङ्घको राजधानीमाथि विजय प्राप्त गरेन। रूस यथावत् उभिइरह्यो। त्यसपछिको युद्ध, जसको प्रतिरूप पद एघार र बाह्रमा देखाइएको छ, राफियाको युद्ध थियो; यही युद्ध सन्हेरिबको सेनाको पराजय र त्यसपछि उसको मृत्युबाट पनि प्रतिरूपित गरिएको थियो, जसले दक्षिणका राजाको विजयलाई संकेत गर्दछ—सन्हेरिबको साक्ष्यमा त्यो यहूदा थियो, र अन्तिओकस म्याग्नसको साक्ष्यमा राफिया।

दशौँ पदले चालीसौँ पदसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध प्रदान गर्दछ, र सोह्रौँ पदले एकचालीसौँ पदसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध प्रदान गर्दछ। दशौँ पददेखि सोह्रौँ पदसम्मले सन् १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

उक्त पदले चालीसौं पदभित्र रहेको एक गुप्त इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो सन् १९८९ मा सोभियत संघको पतनसँग आरम्भ हुन्छ र आइतबारको व्यवस्थासम्म निरन्तर रहन्छ। दशौं पदले लेवीय २६ का “सात समय” लाई पनि यस गुप्त इतिहाससँग प्रत्यक्ष रूपमा जोड्दछ, तर सत्यको त्यो पङ्क्ति हामी यहाँ प्रस्तुत गरिरहेको विषयको परिधिभन्दा बाहिर पर्दछ।

मिलेराइट इतिहासमा, रोमको सही पहिचानसम्बन्धी एडभेन्टवादभित्रका छवटा प्रमुख विवादहरूमध्ये पहिलो विवाद उत्पन्न भयो, र त्यो चौध पदका डाँकुहरूले कसलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने विषयमा थियो। प्रोटेस्टेन्टहरूले तिनीहरूले एन्टिओकस एपिफानेसलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् भनी माने, र मिलेराइटहरूले तिनीहरूलाई रोमको रूपमा पहिचान गरे। रोमको सही पहिचानसम्बन्धी एडभेन्टवादको अन्तिम विवादमा पनि प्रश्न चौध पदका ती डाँकुहरूमाथि नै छ। मिलेराइटहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक वर्गले मिलेराइटहरूको आधारभूत समझलाई समर्थन गरिरहेको छ, जसलाई भविष्यवाणीको आत्माद्वारा अनुमोदन गरिएको थियो।

“मैले देखें कि 1843 को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित थियो, र त्यो परिवर्तन गरिनु हुँदैन; कि अंकहरू उहाँले चाहनुभएअनुसार नै थिए; कि उहाँको हात तिनीहरूमध्ये केही अंकहरूमा भएको एउटा त्रुटिमाथि थियो र त्यसलाई ढाकेर राखेको थियो, जसले गर्दा उहाँको हात हटाइएर नलागेसम्म कसैले त्यसलाई देख्न सकेन।” Early Writings, 74.

त्यो पवित्र चार्टले १६४ ईसा पूर्वको संकेतद्वारा उक्त विवादको पहिचान गर्दछ।

“164 एन्टिओकस एपिफानेसको मृत्यु, जसले, अवश्य नै, राजकुमारहरूका राजकुमारको विरुद्धमा खडा भएन, किनकि राजकुमारहरूका राजकुमार जन्मनुभन्दा 164 वर्षअघि नै ऊ मरेको थियो।”

पवित्र चार्टमा उल्लिखित त्यस विवादसम्बन्धी सन्दर्भले पवित्र चार्टमा प्रस्तुत गरिएको त्यही एकमात्र सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो परमेश्वरको वचनको कुनै भविष्यवाणीमूलक खण्डमा आधारित छैन। यसो गर्दा, त्यसले बाइबलीय इतिहासको होइन, तर एडभेन्ट इतिहासको एउटा मार्गचिह्न पहिचान गर्दछ, र “यसलाई परिवर्तन गर्नु हुँदैन,” किनकि उक्त विवादले भविष्यवाणीमय दर्शन कसरी स्थापित हुन्छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। त्यस आधारभूत सत्यलाई अस्वीकार गर्नु भनेको एकैसाथ पवित्र चार्टप्रति भविष्यवाणीको आत्माको समर्थनको अधिकारलाई अस्वीकार गर्नु हो।

“शैतानको अति अन्तिम छल यही हुनेछ कि परमेश्वरका आत्माको साक्षीलाई प्रभावहीन बनाइदिनेछ। ‘जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्’ (हितोपदेश 29:18)। शैतानले अत्यन्त चातुर्यपूर्वक, विभिन्न तरिकाहरूले र विभिन्न माध्यमहरूद्वारा, परमेश्वरका शेषजनहरूको सत्य साक्षीप्रतिको विश्वासलाई डगमग्याउन कार्य गर्नेछ। उसले भ्रममा पार्नका लागि जाली दर्शनहरू ल्याउनेछ, र झूटोलाई सत्यसँग मिसाउनेछ, ताकि मानिसहरू यति विरक्त होऊन् कि दर्शनको नाम बोक्ने हरेक कुरालाई उन्मादको एक प्रकार ठानून्; तर इमानदार आत्माहरूले झूटो र सत्यलाई तुलना गरेर तिनीहरूका बीचको भिन्नता छुट्याउन सक्षम हुनेछन्।” Selected Messages, book 2, 78.

“तिम्ही प्रजाका डाकुहरू”को अन्तिम विवाद पहिलो जस्तै नै हो, र दर्शनलाई स्थापित गर्ने प्रतीकको बुझाइबिना “प्रजा नष्ट हुन्छ।” तिनीहरू “नष्ट हुन्छन्”, किनकि तिनीहरूले “परमेश्वरका आत्माको साक्षीलाई निष्फल तुल्याउँछन्।”

अर्को समूहले दाबी गर्छ कि संयुक्त राज्य अमेरिका पद चौधका डाकुहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यो समूह पद दसदेखि पन्ध्रसम्म अन्तियोकस म्याग्नसले संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने कुरा देख्न असमर्थ वा अनिच्छुक छ। जसरी मिलेराइट इतिहासका प्रोटेस्टेन्टहरूले ती डाकुहरूलाई अन्तियोकस नै भएको दाबी गरेका थिए, त्यसैगरी देख्न अनिच्छुक रहेको यो समूहले डाकुहरूलाई त्यही शक्तिको रूपमा (संयुक्त राज्य अमेरिका) पहिचान गर्छ, जसको प्रकार अन्तियोकस हो।

यहूदामाथि भएको सन्हेरिबको आक्रमण, जो राजधानी यरूशलेमसम्म पुगेको थियो र असफल भयो, सन्हेरिबका सेनापति रबशाकेहको नेतृत्वमा भएको थियो।

अब यसकारण, म तिमीलाई बिन्ती गर्दछु, अशशूरका राजास्वामी मेरा प्रभुसँग धरौटी देऊ; अनि यदि तिम्रो पक्षबाट तिनमा सवार बसाल्न सक्ने सामर्थ्य छ भने, म तिमीलाई दुई हजार घोडा दिनेछु। तब तिमीले मेरा स्वामीका सेवकहरूमध्ये अति तुच्छ एक जना कप्तानकै सामना कसरी फर्काउन सक्छौ, जबकि रथहरू र घोडचढीका निम्ति तिमीले मिश्रदेशमा भरोसा राखेका छौ? के म अब यस स्थानलाई नाश गर्न परमप्रभुबिना नै यहाँ आएको हुँ? परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, 'यस देशको विरुद्धमा चढाइ गर, र यसलाई नाश गर।' तब हिल्कियाहका छोरा एल्याकीम, शेब्ना, र योआहले रबशाकेहलाई भने, "बिन्ती छ, आफ्ना दासहरूसित अरामी भाषामा बोल्नुहोस्, किनकि हामी त्यसलाई बुझ्छौं; अनि पर्खालमाथि भएका मानिसहरूले सुन्ने गरी हामीसित यहूदीहरूको भाषामा नबोल्नुहोस्।" तर रबशाकेहले तिनीहरूलाई भन्यो, "के मेरा स्वामीले मलाई यी वचनहरू तिम्रा स्वामी र तिमीसित मात्र बोल्न पठाएका हुन्? के उहाँले मलाई ती मानिसहरूकहाँ पठाउनुभएको होइन, जो पर्खालमाथि बसेका छन्, ताकि तिनीहरूले तिमीहरूसँग आफ्नै दिसा खाऊन् र आफ्नै पिसाब पिऊन्?" तब रबशाकेह उभियो, र यहूदीहरूको भाषामा ठूलो स्वरले करायो, अनि यसो भन्दै बोल्‍यो, "महान् राजा, अर्थात् अशशूरका राजाको वचन सुन।" २ राजा १८:२३-२८।

रब्शाकेहले आफ्ना शब्दहरू होइन, तर अशशूरका राजा सेनाखेरिबका शब्दहरू प्रस्तुत गरिरहेको थियो। दानिएल ११:४० मा उत्तरको राजा पोपीय सत्ता हो, जसले अन्त्यको समयमा, सन् १७९८ मा, दक्षिणका राजा अर्थात् नास्तिक फ्रान्सका हातबाट घातक चोट प्राप्त गर्‍यो। त्यस पदमा उत्तरका राजाले अन्ततः प्रतिघात गर्दै सन् १९८९ मा दक्षिणी राज्य (USSR) लाई बाढीझैँ बगाएर जित्छ। जब उत्तरका राजाले त्यो कार्य सम्पन्न गर्‍यो, तब उसले आफ्नासँग "रथहरू, घोडचढीहरू, र धेरै जहाजहरू" ल्यायो। "रथहरू र घोडचढीहरू" ले सैनिक शक्ति जनाउँछन् र "जहाजहरू" ले आर्थिक शक्ति जनाउँछन्। ती प्रतीकहरूले सन् १९८९ को विजयमा रब्शाकेहद्वारा पूर्वचित्रित भएझैं संयुक्त राज्य अमेरिकालाई पोपीय रोमको प्रतिनिधि सेनाको रूपमा चिन्हित गर्छन्। पद १० देखि १५ सम्मको एन्टिओकस महान् ले संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र विलियम मिलरले ठीकै पहिचान गरेझैं पद १४ मा "also" भन्ने शब्दले भविष्यवाणीको कथनमा प्रवेश गर्ने एउटा नयाँ शक्तिको स्थापना गर्दछ, त्यसैले "robbers" ले दक्षिणका टोलेमीय राजाहरू, वा उत्तरका राजा एन्टिओकस, वा म्यासिडोनका फिलिप—यीमध्ये कसैभन्दा पनि भिन्न एउटा शक्तिलाई जनाउनुपर्छ।

"यस पदमा 'दक्षिणका राजा' भन्नाले निःसन्देह मिश्रका राजालाई जनाउँछ; तर 'तिम्रा जातिका डाकुहरू' भन्नाले के जनाउँछ भन्ने कुरा केही जनहरूका निम्ति सायद अझै सन्देहकै विषय रहन्छ। यसले एन्टिओकसलाई, वा सिरियाका कुनै राजालाई, जनाउन सक्दैन भन्ने कुरा स्पष्ट छ; किनकि स्वर्गदूतले यसअघिका धेरै पदहरूमा त्यस राष्ट्रको विषयमा बोल्दै आएका थिए, र अब भन्छन्, 'तिम्रा जातिका डाकुहरू पनि,' आदि, जसले प्रस्टै अरू कुनै राष्ट्रलाई सङ्केत गर्दछ। म स्वीकार गर्नेछु कि एन्टिओकसले सायद यहूदीहरूलाई लुट्यो; तर एन्टिओकसले कसरी 'दर्शनलाई स्थिर पार्न' सक्थ्यो, जबकि त्यस दर्शनमा एन्टिओकसले त्यस्तो किसिमको कुनै कार्य गरेको कुरा कहीं पनि भनिएको छैन; किनकि त्यो दर्शनमा ऊ तथाकथित युनानी राज्यसँग सम्बन्धित थियो। फेरि, 'दर्शनलाई स्थिर पार्न' भन्नाले त्यसैलाई निश्चित, पूर्ण, वा पूरा गर्नु भन्ने अर्थ राख्नुपर्छ।" William Miller, Miller's Works, Lecture 6, 89.

"एन्टिओकस" सिरियाली सेल्युसिड साम्राज्यका धेरै राजाहरूले रोजेको एउटा नाम थियो। त्यस साम्राज्यका संस्थापक सेल्युसिड निकेटर थिए, र सेल्युसिड राजाहरूको सम्पूर्ण सूचीमा करिब छब्बीसदेखि तीससम्म राजाहरू परेका थिए। ती राजाहरूमध्ये धेरैले "एन्टिओकस" नाम रोजे, जसरी धेरै पोपहरूले पोपको रूपमा चयन हुँदा सिंहासन-नामहरू रोज्छन्। सबै पोपहरू "ख्रीष्टविरोधी" हुन्, जसको अर्थ "ख्रीष्टको विरुद्ध" हो। "एन्टि" शब्दको अर्थ "विरुद्ध" हुन्छ। ख्रीष्टविरोधीहरूको रूपमा उनीहरूले आफ्ना आत्मिक पूर्वज, जो शैतान हो, त्यसको नाम ग्रहण गरेका छन्। शैतान र पोपहरू दुवै प्रेरणाद्वारा ख्रीष्टविरोधीको रूपमा चिनाइएका छन्।

“स्वर्गमा उसले आरम्भ गरेको विद्रोहलाई कार्यान्वयन गर्ने ख्रीष्टविरोधीको दृढ संकल्प अवज्ञाकारी सन्तानहरूमा निरन्तर कार्यरत रहनेछ।” Testimonies, volume 9, 230.

एक पोप शैतानको प्रतिनिधि हो, र यसरी तिनीहरू दुवै ख्रीष्टका विरोधी हुन्, र त्यसैले तिनीहरू “ख्रीष्टविरोधी” हुन्। जब तिनीहरूले पोपको पद ग्रहण गर्छन्, तब तिनीहरूले एउटा नाम छान्छन् र शैतानका सांसारिक प्रतिनिधि बन्छन्।

“सांसारिक लाभ र सम्मानहरू सुरक्षित गर्न, मण्डलीलाई पृथ्वीका महान् मानिसहरूको कृपा र समर्थन खोज्नतर्फ डोर्‍याइयो; र यसरी ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरेपछि, उनी शैतानको प्रतिनिधि—रोमका बिशप—प्रति निष्ठा समर्पण गर्न प्रेरित भइन्।” The Great Controversy, 50.

तिनीहरूका कामहरूद्वारा तिमीहरूले तिनीहरूलाई चिन्नुहुनेछ, र पोपहरूले शैतानकै त्यही कामलाई निरन्तरता दिन्छन्।

“रोमका पोपद्वारा यही पृथ्वीमा पनि उही कार्य अघि बढाइएको छ, जुन अन्धकारका राजकुमारलाई निष्कासित गरिनुअघि स्वर्गका दरबारहरूमा अघि बढाइएको थियो। शैतानले स्वर्गमा परमेश्वरको व्यवस्थालाई सच्याउन, र आफ्नोतर्फबाट एउटा संशोधन प्रस्तुत गर्न खोज्यो। उसले आफ्नो निर्णयलाई आफ्ना सृष्टिकर्ताको निर्णयभन्दा माथि उचाल्यो, र आफ्नो इच्छालाई योवाको इच्छाभन्दा माथि राख्यो, र यसरी उसले व्यवहारतः परमेश्वर त्रुटिपूर्ण हुनुहुन्छ भनी घोषणा गर्‍यो। पोपले पनि यही मार्ग अवलम्बन गर्दछ र, आफ्नो निम्ति अचूकताको दाबी गर्दै, परमेश्वरको व्यवस्थालाई आफ्नै विचारअनुसार मिलाउन खोज्छ, स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभुका विधि र आज्ञाहरूमा आफूले देखेको ठानेका त्रुटिहरूलाई सुधार गर्न आफू सक्षम छ भनी सोच्दै। उसले व्यवहारतः संसारलाई यसो भन्छ, म तिमीहरूलाई योवाका व्यवस्थाभन्दा उत्तम व्यवस्थाहरू दिनेछु। स्वर्गका परमेश्वरप्रति यो कस्तो अपमान हो!” Signs of the Times, November 19, 1894.

यद्यपि सेल्युकस निकाटोरले सेल्युसिड साम्राज्य स्थापना गरे, त्यसपछिका धेरै राजाहरूले “एन्टिओकस” नाम रोजे, सेल्युकसको सम्मानमा होइन, तर उनका पिताको सम्मानमा। सेल्युकसका पिता एन्टिओकस एक कुलीन पुरुष तथा मकिदोनियाका राजा फिलिप द्वितीयको सेवामा रहेका एक सेनापति थिए; फिलिप द्वितीय महान् अलेक्जेन्डरका पिता थिए। यो कुलीन हैसियत र सैनिक पृष्ठभूमिले सेल्युकसको आफ्नै प्रमुख भूमिकाको आधार स्थापित गर्न तथा महान् अलेक्जेन्डरको मृत्युपछि उनको सत्तारोहणका लागि मार्ग प्रशस्त गर्न सहायता गर्‍यो।

सेल्युकसको राज्य तब स्थापित भयो जब उनले अलेक्जेन्डरको राज्यका चार क्षेत्रमध्ये तीनवटा आफ्नो नियन्त्रणमा लिए। उत्तरको राजा भई नियन्त्रण स्थापित गर्न रोमले पनि तीनवटा भौगोलिक शक्तिमाथि विजय प्राप्त गर्छ। जब सेल्युकसले पूर्व, पश्चिम र उत्तर सुरक्षित गरिसके, तब ऐतिहासिक वर्णनमा उनी उत्तरका राजा भए, र उनको राजधानी बाबेल शहर थियो। त्यसपछिका धेरै राजाहरूले उत्तरी सिंहासनमा आरूढ हुँदा आफ्ना राजनीतिक पूर्वजलाई सम्मान गर्न “एन्टिओकस” नाम रोजे। यदि तपाईं हेर्न चाहनुहुन्छ भने, यो समानान्तरता सजिलै देखिन्छ। यदि चाहनुहुन्न भने, देखिँदैन।

“एन्टिओकस” (ग्रीकमा Ἀντίοχος) नाम ग्रीक तत्वहरू “आन्टि” (अर्थात् “विरुद्ध” वा “विपरीत”) र “ओखेओ” (अर्थात् “दृढतापूर्वक समातिरहनु” वा “कायम राख्नु”) बाट आएको हो। उत्तरी राजाहरूले आफ्ना पितासँगको राजनीतिक उत्तराधिकार कायम राख्न यो नाम रोजे, जसरी ख्रीष्टविरोधी (पोपहरू) शासन गर्न आरम्भ गर्दा नामहरू छान्छन्। जसरी पोपहरू आफ्ना पिता, शैतानका प्रतिनिधि हुन्, त्यसरी नै सिरियाली साम्राज्यका एन्टिओकसहरू आफ्ना पिताका प्रतिनिधिहरूको प्रतिरूप ठहरिन्छन्। यस अनुप्रयोगमा एन्टिओकसले आफ्ना पिताको एक प्रतिनिधि-प्रतिनिधानलाई जनाउँछ। सन् 1989 मा पोपीय शक्तिको प्रतिनिधि-प्रतिनिधान संयुक्त राज्य अमेरिका थियो, र धर्मनिरपेक्ष साक्ष्यले ख्रीष्टविरोधी, पोप जोन पॉल द्वितीय, र रोनाल्ड रेगनबीच पूर्व सोभियत संघलाई पतन गराउन गरिएको कार्यमा रहेको सम्बन्धलाई पुष्टि गर्दछ।

दशदेखि सोह पदसम्ममा, पहिलो र अन्तिम पदमा चालिसौं र एकचालिसौं पदतर्फका प्रत्यक्ष सन्दर्भहरू पाइन्छन्। दशौं पदले प्रत्यक्ष रूपमा चालिसौं पदको प्रतिनिधित्व गर्दछ। सोही पदले प्रत्यक्ष रूपमा एकचालिसौं पदको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यी पदहरूले दानिएलको भविष्यवाणीको अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित अंशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“जुन पुस्तक मोहरबन्द गरिएको थियो, त्यो प्रकाशको पुस्तक थिएन, तर दानियेलको भविष्यवाणीको त्यो अंश थियो, जो अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित थियो। पवित्रशास्त्र यसो भन्छ, ‘तर हे दानियेल, तिमीले यी वचनहरू बन्द गर, र अन्तको समयसम्म पुस्तकमा मोहर लगाइराख; धेरै जना यताउता दौडनेछन्, र ज्ञान बढाइनेछ’ (दानियेल 12:4)। जब पुस्तक खोलियो, तब यो घोषणा गरियो, ‘समय अब उप्रान्त रहनेछैन।’ (प्रकाश 10:6 हेर्नुहोस्।) दानियेलको पुस्तक अब मोहरमुक्त गरिएको छ, र ख्रीष्टद्वारा यूहन्नालाई दिइएको प्रकाश पृथ्वीका सबै बासिन्दाहरूकहाँ पुग्नुपर्नेछ। ज्ञानको वृद्धिद्वारा एक प्रजा अन्तिम दिनहरूमा अडिग उभिन तयार पारिनुपर्नेछ....”

“पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशमा मानिसहरूलाई हाम्रा सृष्टिकर्ता परमेश्वरको उपासना गर्न बोलाइन्छ, जसले संसार र त्यसमा भएका सबै थोक बनाउनुभयो। तिनीहरूले पापसीको एउटा संस्थालाई श्रद्धाज्जलि अर्पण गरेका छन्, जसले गर्दा यहीवाको व्यवस्था प्रभावहीन तुल्याइएको छ, तर यस विषयमा ज्ञानको वृद्धि हुनुपर्नेछ।” Selected Messages, book 2, 105, 106.

अन्तको समयमा, सन् 1989 मा, दानियल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदहरूले “दानियलको भविष्यवाणीको त्यो भागलाई, जुन अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित थियो,” प्रतिनिधित्व गर्छन्। जब त्यो त्यसबेला खोलीयो, तब यसलाई पहिचान गरियो, र त्यस उद्घाटनले “पोपतन्त्रको संस्थापन, यहीवाको व्यवस्थालाई निष्प्रभावी बनाउने” विषयमा ज्ञानको वृद्धि उत्पन्न गर्‍यो। अल्फा र ओमेगाले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा चित्रण गर्दछ, र सन् 1989 मा आरम्भ भएको परीक्षाको प्रक्रियालाई उपासकहरूको दुई वर्ग उत्पन्न गर्नका लागि अभिकल्प गरिएको थियो।

अनि उहाँले भन्नुभयो, “हे दानिएल, आफ्नो बाटो लाग; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र परीक्षित गरिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।” दानिएल 12:9, 10.

हामी अहिले त्यस परीक्षाको प्रक्रियाको अन्तिम अवधिमा छौं, किनकि एड्भेन्टवादको प्रारम्भमा भएको डाकूहरूको विवाद अब पुनः दोहोरिँदैछ। डाकूहरूलाई संयुक्त राज्य अमेरिकाको रूपमा पहिचान गर्नु भनेको एन्टिओकसलाई डाकूहरूको रूपमा पहिचान गर्नु हो। यो मिलेराइटहरू र प्रोटेस्टेन्टहरूको ठीक त्यही विवाद हो।

परीक्षणको प्रक्रियाको अन्त्यमा, ठीक त्यसरी नै जसरी परीक्षणको प्रक्रियाको आरम्भमा—जुन १९८९ मा सुरु भएको थियो—यहूदाको कुलको सिंहले “दानियेलको भविष्यवाणीको त्यो अंश, जुन अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित थियो,” को मोहोर खोल्नुहुन्छ। १९८९ मा त्यो दानियेल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदहरू थिए, र अन्त्यमा त्यो पद चालीसको गुप्त इतिहास हो, जसको प्रतिरूप पद १० देखि १६ सम्मद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ।

आउँदो लेखहरूमा हामी एड्भेन्टवादको इतिहासभित्रका विवादका ती छ वटा धाराहरूको हाम्रो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौं। ती छ वटा विवादहरूमध्ये पहिलो विवादले ती छ वटामध्येकै अन्तिम विवादलाई दृष्टान्तस्वरूप प्रस्तुत गर्दछ। धर्मिकताको शत्रुले परमेश्वरका जनहरूलाई “दर्शन” लाई ठीकरीत्या विभाजन गर्नबाट रोक्न गर्ने प्रयासहरूसँग सम्बन्धित तत्त्वहरू उजागर गर्दै जाँदा, हामी बाँकी चार विवादहरूमाथि आरोपण गर्न पहिलो र अन्तिम विवादहरूलाई प्रयोग गर्नेछौं; यो “दर्शन” रोमको प्रतीकद्वारा स्थापित गरिएको छ।

“यदि हामीले ती क्षणहरूको महत्त्व नबुझ्यौं, जो तीव्र गतिमा अनन्ततामा विलीन हुँदैछन्, र परमेश्वरको महान् दिनमा उभिन तयार भएनौं भने, हामी अविश्वासी भण्डारे ठहरिनेछौं। पहरेदारले रातको समय जान्नुपर्छ। अहिले सबै कुरा यस्तो गम्भीरताले आवृत भएका छन् कि यस समयको सत्यलाई विश्वास गर्ने सबैले यसलाई अनुभूत गर्नुपर्छ। तिनीहरूले परमेश्वरको दिनलाई दृष्टिमा राखेर कार्य गर्नुपर्छ। परमेश्वरका न्यायहरू संसारमाथि पर्ने

लागेका छन्, र हामीले त्यस महान् दिनको निम्ति तयारी गरिरहनु आवश्यक छ।”

“हाम्रो समय बहुमूल्य छ। भविष्यको अमर जीवनका लागि आफूलाई तयार पार्न हामीसँग अनुग्रह-अवधिका थोरै, अत्यन्त थोरै दिनहरू मात्र छन्। अनियमित चालचलनमा बिताउने समय हामीसँग छैन। परमेश्वरको वचनको सतहमात्र छोएर अघि बढ्न हामी डराउनुपर्छ।” Testimonies, volume 6, 407.